

O svátosti manželství

Františkova katecheze na gen. audienci, nám. sv. Petra

Dobrý den, drazí bratři a sestry,

Dnes uzavřeme cyklus katechezí o svátostech promluvou o manželství. Tato svátost nás uvádí do středu Božího plánu, který je plánem smlouvy s Jeho lidem, s námi všemi, plánem společenství. Na začátku knihy Geneze v první knize Bible vrcholí příběh o stvoření slovy: „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k obrazu Božímu ho stvořil; stvořil je jako muže ženu... Proto muž opustí svého otce i svou matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem“ (*Gen 1,27; 2,24*). Manželský pár je obrazem Božím: muž a žena, nejenom muž a nejenom žena, ale oba dva. Takový je obraz Boha: láska, Boží smlouva s námi je znázorněna smlouvou muže a ženy. A to je velmi krásné! Jsme stvořeni, abychom milovali, tedy jako odlesk Boha a Jeho lásky. A v manželském sjednocení uskutečňují muž a žena toto povolání ve vzájemnosti a společenství plného a definitivního života.

Když muž a žena slaví svátost manželství, Bůh se v nich takříkajíc zrcadlí, vtiskuje do nich vlastní rysy a nesmazatelný charakter Své lásky. Manželství je ikona Boží lásky k nám. Bůh je totiž také společenstvím. Tři Osoby: Otec, Syn a Duch svatý žijí odevždy a navždy v dokonalé jednotě. A právě to je mystériem manželství: Bůh činí z manželského páru jedinou bytost. Bible používá silný výraz a mluví o „jednom těle“. Tak niterné je sjednocení muže a ženy v manželství. Toto je mystérium manželství: Boží láska se zrcadlí v páru, který se rozhodne žít společně. Proto muž opustí svůj dům, dům svých rodičů a jde žít se svojí manželkou a sjednocují se tak mocně, že se stávají – jak praví Bible – jediným tělem.

Svatý Pavel v listu Efesanům poukazuje na to, že v křesťanských manželích se odráží veliké tajemství, tedy vztah, který Kristus navázal s církví, snubní vztah (srov. *Ef 5,21-33*). Církev je Kristova nevěsta. To je ten vztah. Znamená to, že manželství je odpovědí na specifické povolání a musí být považováno za posvěcení (srov. *Gaudium et spes, 48; Familiaris consortio, 56*). Je to jakoby svěcení. Muž a žena jsou svojí láskou posvěceni. Manželé jsou totiž skrze svátostnou moc obdařeni pravým a vlastním posláním, protože pomocí jednoduchých a běžných věcí mohou zviditelnit lásku, kterou Kristus miluje Svoji církve a ustavičně za ni dává Svůj život, ve věrnosti a službě.

Vskutku podivuhodný plán je vepsán do svátosti manželství! A uskutečňuje se v jednoduchosti a také v křehkosti lidského stavu. Dobře víme kolika těžkostem a zkouškám čelí oba manželé. Důležité je uchovávat živý svazek s Bohem, který je základem manželského svazku. Pravý svazek vždycky spojuje s Pánem. Když se rodina modlí, svazek trvá. Když se manžel modlí za manželku a manželka za manžela, jeden za druhého, stává se tento svazek silným. Je pravdou, že v manželském životě jsou mnohé těžkosti: není práce, nedostává se peněz, děti mají problémy. Spousta těžkostí. A nezřídka manželé znervózní a začnou se hádat. Prou se. V manželství jsou vždycky hádky, někdy i létají talíře. Z toho však netřeba smutnět, protože lidský stav je takový. A tajemstvím je fakt, že láska je mocnější než hádka a proto vždycky manželům

radím, aby den, kdy se pohádali, nikdy nekončili bez usmíření. A pro usmíření není nutné volat OSN, aby přišlo zavést mír. Stačí malé gesto, pohlazení. A začíná se od začátku.

A takový je život, žitý s odvahou a v odhodlání žít společně. Je to velké a krásné! Manželský život je krásný a musíme jej opatrovat stále, opatrovat děti. Několikrát jsem již na tomto náměstí mluvil o tom, co v manželském životě velice pomáhá. Jsou to tři slova, která je třeba vždycky říkat, tři slova, která mají být v rodině doma: s dovolením, děkuji a promiň. Jsou to magická slůvka. Říkat *s dovolením*, aby do manželského života nevnikla dotěrnost. Co si o tom myslíš, smím? S dovolením, dovol mi. *Děkuji*. Manželé si děkují za to, co jeden pro druhého dělá. Děkování je přece krásné! A poněvadž všichni chybujeme, nastupuje další slovo, které je někdy nesnadné říci, ale je to také třeba: *promiň*. S dovolením, děkuji a promiň. Těmito třemi slovy, modlitbou manželů za sebe navzájem a usmiřováním na konci dne koná manželství pokroky. Tři magická slůvka, modlitba a usmíření. Kéž vám Pán žehná a modlete se za mne.

Přeložil Milan Glaser

Převzato z České sekce Vatikánského rozhlasu

<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=19917>